

Samtaleark til videoen «Den første Pinse».

Dette er den tredje af en serie på 7 videoer om 2. Mosebog. De kan ses uafhængigt af hinanden. Men vil du se flere af dem, så anbefales det at begynde med nummer 1 osv. For hele serien gælder det, at vi kun kan nå at tage hovedtrækkene i teksten - der er mange spændende detaljer, vi ikke kan nå.

Alle 7 videoer:

1. Et folk fødes 2 Mos 1-2
2. Kaldet og opgaven 2 Mos 3
3. Den første Påske 2 Mos 7-15
4. Den første Pinse 2 Mos 19-24
5. Moses - fald og nåde 2 Mos 32
6. Guds bolig 2 Mos 25-31
7. En himmelsk ypperstepræst 2 Mos 28

Et år ved Sinai (2 Mos 2,19 - 4 Mos 10,10).

Måske det vigtigste år i verdenshistorien indtil nu?

Fremme ved Sinai 2 Mos 19,1-8.

«ene af alle folkene»:

To misforståelser:

Gud elsker ikke kun Israel.

Gud elsker ikke dem mere end andre.

Men Israel skal være et vidnesbyrd om Gud overfor alle folk!

Gud træder ind i verden! 2 Mos 19,9-25

«Pinse» = 50 (dage siden Påsken) Gud åbenbarer sig med ild! Rom 10,17: At høre Gud er det afgørende.

Folket måtte ikke komme tæt på Gud: der er en afstand mellem mennesker og den hellige Gud.

Ærefrygt - en mega respekt for den store kærlige og frygtindgydende Gud. Vi skal både høre ham og hører efter, hvad han siger.

En bryllupsfest! Hos 9,10; Es 54,5. Dette ægteskab får en søn: Jesus. Og han ægter hele menigheden af alle troende!

Til eftertanke/samtale:

Læs Joh 1,14 + 1 Kor 6,19.

Hvor rejser Gud sin bolig i dag og hvad betyder det for dig?

Pagtens tavler 2 Mos 20

Mange jøder kalder dem «De ti ord».

Det første ord er om **nåden**: Vers 1: Jeg er Herren din Gud, som førte dig ud af ... trællehuset.

Dette gælder også for os i dag! Rom 6,11-13: Vi er frelst - lev derfor som Gud vil!

IKKE: jeg skal leve pænt, for at Gud kan li mig.

«Du må ikke have andre guder foran mig» vers 3. Afguder vil altid komme mellem Gud og dig!

Vi har fået hviledagen! Det havde folket ikke, da de var slaver. En hellig-dag med særlig tid ind foran Guds ansigt!

Ser vi vers 17 som ét ord, får vi netop ti ord ialt.

Hvorfor var Sinaipagten ikke nok?

GT: der skulle bringes ofre: en påmindelse om at min skyld skal sones, før jeg kan komme til Gud. Teltet og senere templet: en stank af blod og død. En påmindelse om, at der skal noget ind mellem Gud og os. Peger frem mod offeret: Jesus. I og med Jesus er vi gået fra afstand til nærhed med Gud.

Hver Pinse: en årlig bekræftelse af pagten!

vers 7 - se også 19,8.

Bekræftelsen: Vi vil adlyde (*høre*) og vi vil *gøre*! Jak 1,22f.

Hebraisk:

Halakha (mulige handlinger)

Haggada (sind-følelse-tanke)

Der er både mulige og umulige ting: Jeg kan godt styre nogle af mine handlinger, men mit sind er det håbløst at få styr på! Jeg må leve alene af Guds nåde!

Til eftertanke/samtale:

Hvordan undgår vi, at vores tro bliver til hjemmelavet lomme filosofi?

Indre Missions Undervisningsvideoer

Find flere videoer på **imedia.dk**